

- EIH pateikė įrodymų dėl leidimų pagal Tarybos reglamento (ES) Nr. 423/2007 ⁽¹⁾ 8-10 straipsnius arba pakankamai įrodymų dėl leidimų pagal Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 ⁽²⁾ 21 straipsnį vykdyti sandoriams po 2010 m. rugsėjo 2 d.,
- sandorius, įvykdytus pagal vadinamąją trečiosios galimybės procedūrą, patvirtino institucija, kompetentinga vykdyti sankcijas Vokietijoje ir prižiūrėti EIH (*Bundesbank*) ir Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad *Bundesbank* viršijo savo įgaliojimus, ir klaidingai nusprendė, kad EIH turėjo kvestionuoti *Bundesbank* kompetenciją suteikti leidimus, kuriuos šis suteikė.
3. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą atmetęs EIH teisėtus lūkesčius ar su teisiniu saugumu siejamą ieškinio pagrindą:
- Bendrasis Teismas neteisingai kvalifikavo faktines aplinkybes, nurodytas bylos medžiagoje, ir klaidingai nusprendė, kad EIH turėjo numatyti, jog bus įtrauktas į sąrašą, nes laikėsi privalomų *Bundesbank* garantijų,
- Bendrais Teismas klaidingai nusprendė, kad EIH negalėjo remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, nes *Bundesbank* viršijo savo įgaliojimus, tačiau jis įgaliojimų neviršijo, o net jei taip būtų, tai nebūtų kliūtis remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu,
- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad nagrinėjamos normos, kuriomis remiantis EIH buvo įtrauktas į sąrašą, nėra dviprasmiškos.
4. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad EIH negalėjo remtis Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 32 straipsnio 2 dalimi ginčydamas įtraukimą į sąrašą ir kad EIH skirtos sankcijos turės prevencinį poveikį, kuris negalėtų būti pasiektas, jei *Bundesbank* nebetvirtintų trečiosios galimybės procedūros arba nesuteiktų leidimų tokiems sandoriams:
- ribojamųjų priemonių skyrimas EIH buvo neproporcingas, nes egzistavo proporcingesnės priemonės, kadangi jei Taryba būtų maniusi, jog Vokietijos sistemai reikalinga peržiūra ir galbūt reikia ją pakeisti, ji būtų pasiūliusi Vokietijos valdžios institucijoms atlikti tokią peržiūrą ir Vokietijos valdžios institucijos būtų turėjusios bendradarbiauti pagal lojalaus bendradarbiavimo pareigą, o Bendrasis Teismas klaidingai į tai neatsižvelgė,
- Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą ir padarė išvadą, nesuderinamą su bylos medžiagoje esančiais dokumentais, nusprendęs, kad ribojamosios priemonės proporcingos, nes EIH atveju reikšmingi sandoriai įvykdyti tik jas skyrus. Pirma, *Bundesbank* patvirtino trečiosios galimybės procedūrą prieš tai, kai EIH veikė pagal šį patvirtinimą. Antra, jei *Bundesbank* suteiktų leidimų vykdyti sandorius pagal trečiosios galimybės procedūrą peržiūra būtų lėmusi *Bundesbank* pozicijos pasikeitimą, tai būtų turėję prevencinį poveikį visiems būsimiems sandoriams.

⁽¹⁾ 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1).

⁽²⁾ 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1).

2013 m. lapkričio 20 d. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimtose nutarties byloje T-429/11 Banco Bilbao Vizcaya Argentaria prieš Komisiją

(Byla C-587/13)

(2014/C 15/17)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A., atstovaujama advokatų J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller ir J. Domínguez Pérez

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

— panaikinti skundžiamą nutartį;

- pripažinti priimtinu byloje T-429/11 pareikštą ieškinį dėl panaikinimo ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad priimtų sprendimą dėl bylos esmės;
- priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesus, susijusius su priimtinumu, dviejose instancijose.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisę, kai nagrinėdamas ieškinių dėl sprendimų, kuriais pagalbos schema pripažįstama neteisėta ir nesuderinama, panaikinimo, priimtinumą klaidingai išaiškino teismo praktiką, susijusią su „faktinio naudos gavėjo“ sąvoka. Konkrečiai kalbant:
 - Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino teismo praktiką, susijusią su „faktinio naudos gavėjo“ sąvoka ir ją taikęs apeliančės sandoriams, įvykdytiems po 2007 m. gruodžio 21 d., iškraipė faktines aplinkybes;

- be to, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas „faktinio naudos gavėjo“ sąvoką dėl sandorių, įvykdytų iki 2007 m. gruodžio 21 d.

2. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pabaigą. Bendrasis Teismas teisės požiūriu klydo teigdamas, kad dėl sprendimų, susijusių su valstybių pagalbų schemomis, kaip antai ginčijamas sprendimas, reikalaujama priimti įgyvendinimo priemonės, kaip tai suprantama pagal naująją Sutarties nuostatą.
3. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą priėmęs sprendimą, kurs pažeidžia teisę į veiksmingą teisminę gynybą. Skundžiamoje nutartyje ši teisė nagrinėjama tik teoriškai, dėl ko apeliantei užkertamas kelias numatytais sąlygomis ir nepažeidžiant teisės pasinaudoti prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo procedūra, kad ginčytų nagrinėjamo sprendimo teisėtumą.